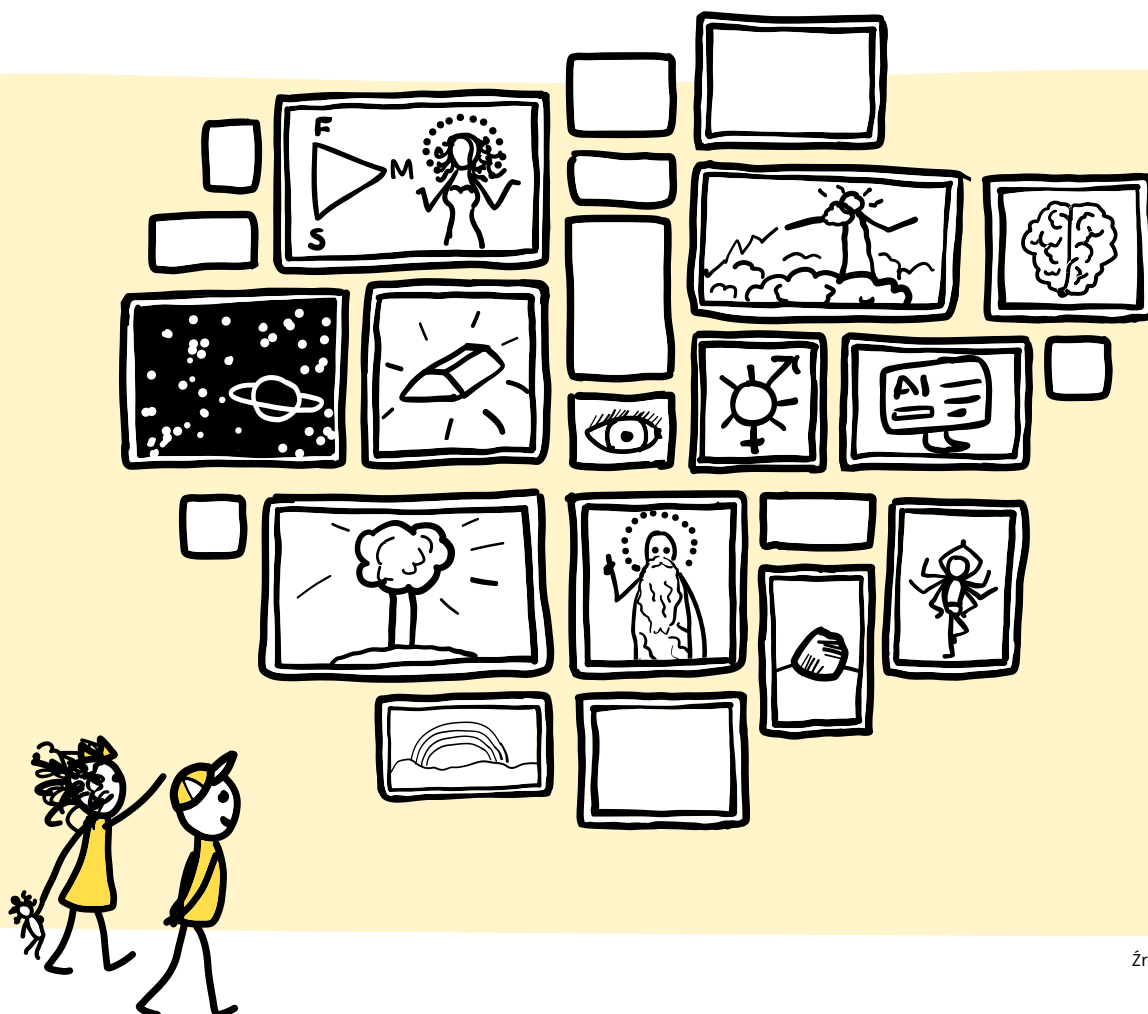

Dziesięć punktów, jak stworzyć „bezpieczną przestrzeń”

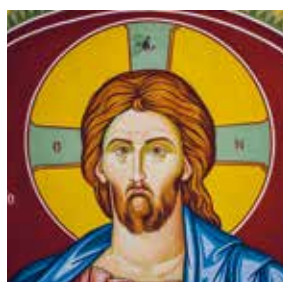
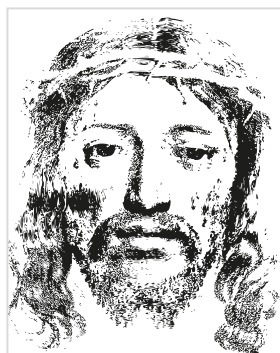
1. Staraj się stworzyć „bezpieczną przestrzeń” bez względu na stan majątkowy, płeć, język, status i wyznanie uczestników. Odniesiesz sukces, jeśli podejdziesz do uczestników tak jak Jezus (albo lepiej: z Jezusem).
2. Pierwszym przykazaniem „bezpiecznej przestrzeni” jest absolutna dyskrecja.
To, co zostało powiedziane, zostaje w pokoju. Dotyczy to nie tylko spraw duchowych, ale także wszystkich innych dziedzin życia. Kiedy dzielimy się sekretami – sekrety, takie jak aborcja, homoseksualizm, rozpad rodziny itp. – nie oceniamy i nie przekazujemy ich dalej. Staraj się uwrażliwiać wszystkich uczestników, że plotki to trucizna każdej społeczności.
3. Zaplanuj „bezpieczną przestrzeń”, w której będzie miejsce na niewypowiedziane oczekiwania każdego młodego człowieka. Chodzi na przykład o jego potrzebę relacji i przyjaciół, o pomoc w znalezieniu pracy itp.
4. Pamiętaj, że tylko w „bezpiecznej przestrzeni” może wzrastać coś trwałego i wielkiego. Dzięki temu ktoś np. może dojrzeć, spotkać Jezusa i coraz bardziej w Nim polegać.
5. Pamiętaj, aby starać się tworzyć taką „bezpieczną przestrzeń”, w której każdy młody człowiek będzie mógł swobodnie mówić i nie będzie czuł się odrzucony, nawet w sposób niewerbalny. Miej na uwadze fakt, że zignorowanie kogoś, kto udzielił „złej” odpowiedzi lub pominięcie go milczeniem, może go głęboko zranić.
6. Upewnij się, że nie tworzą się „klany” – czyli jakieś zamknięte grupy. Staraj się mieć zawsze stare i nowe twarze w każdej grupie. Liderzy muszą upewnić się, że wszyscy są otwarci na wszystkich. W żadnej grupie nikt nie powinien doświadczać najmniejszego nawet wykluczenia.
7. Wspólną płaszczyznę komunikacji, stworzoną podczas spotkania grupy, można kontynuować przez cały tydzień za pośrednictwem mediów cyfrowych. (Na przykład w Indiach opracowano sposób, aby uczyć młodych ludzi, jak mogą spotykać się w mediach społecznościowych bez niebezpieczeństwa uzależnienia się od nich).
8. Pamiętaj, że w każdej „bezpiecznej przestrzeni” bezwzględnie konieczne jest zapewnienie opieki duszpasterskiej. Doświadczenie pokazuje, że w czasie pracy z Biblią i katechizmem dokonują się zmiany, a nawet cuda. Pojawiają się przy tym ataki duchowe, otwierają się rany duszy. Spotkania mogą głęboko dotykać życia zarówno uczestników, jak i prowadzących. Właśnie dlatego potrzebne jest towarzyszenie osoby duchowej, która zaopiekuje się wszystkimi osobami, jakie biorą udział w spotkaniach. Liderzy także mają swoje słabości. Grupa YOUCAT staje się jak rodzina. Więzy i relacje są silne, ale przez to wzrasta niebezpieczeństwo zaistnienia konfliktów. Mądrość i doświadczenie osoby duchowej, która towarzyszy uczestnikom i liderom z boku, może zachęcić młodzież do większej otwartości i do szukania pomocy w grupie.
9. „Bezpieczna przestrzeń” pozwala młodemu człowiekowi otworzyć się na współtwórcę z Bogiem. To umożliwia wychodzenie z własnymi inicjatywami i podejmowanie zadań dla dobra całej grupy.
10. Postaraj się stworzyć także Bożą „bezpieczną przestrzeń”, jaką jest modlitwa. Poproś osoby, którym ufasz (być może siostry zakonne z klasztoru kontemplacyjnego), aby wspierały ciebie i twoich podopiecznych na modlitwie i upraszały dla was dary Ducha Świętego.

Obrazy Boga

Źródło: YOUCAT dla dzieci

Obrazy Jezusa

Profil mojej grupy docelowej

Wypełnij poniższy **kwestionariusz**:

- ▶ Wykonaj ćwiczenie wyobraźni:
Wyobraź sobie w ciągu pięciu minut niektórych uczestników.

- ▶ Jak wyglądają? Co o sobie myślą?
Jak głęboko są związani z Bogiem?

- ▶ Z jakimi indywidualnymi problemami przychodzą do ciebie na spotkaniach?
Czym się przejmują? O czym marzą?

Profil mojej grupy docelowej – cd.

Wypełnij poniższy **kwestionariusz**:

- ▶ Co będzie, jeśli nie znajdą nikogo ani nie otrzymają pomocy w rozwiązaniu swoich problemów?
Co się może z nimi stać, jeśli nie pozwolą Bogu dotknąć swoich serc?

- ▶ Co powinno znaleźć się w przygotowywanym przeze mnie programie spotkania,
aby pomóc im podnieść się w ich konkretnej sytuacji i wskazać im właściwą drogę życia?

Popularne terminy z kultury młodzieżowej

Wyrażenie	Znaczenie	Wyjaśnienie
FOMO	Fear of missing out Strach przed tym, co nas omija.	Oznacza lęk przed wypadnięciem z obiegu. To obawa, że coś istotnego nam umknie, kiedy nie będziemy online.
POW	Point of view Punkt widzenia.	Oznacza historię przedstawianą z perspektywy jej uczestnika, często w postaci filmików, które kręcone są z punktu widzenia bohatera nagrania.
Sexting	Wysyłanie i odbieranie stworzonych przez siebie nagrań o charakterze seksualnym (zdjęć, filmów, wiadomości).	Jest związane z lękiem przed przegapieniem przygody seksualności. Mężczyznom daje poczucie dominacji i siły. Kobietom daje poczucie, że ktoś je zauważa, kocha i akceptuje.
REL	Relatable Mam to samo, czuję to samo.	Określa sytuację bądź przeżycie, z którymi rozmówcy mogą się utożsamić. Często wynikają one z lęku przed wyobcowaniem i brakiem akceptacji.
Foliarz	Tin foil hat Czapeczki z folii aluminiowej.	To określenie zwolenników spiskowej teorii dziejów. Folia aluminiowa noszona na głowie, jako kapelusz lub czapka, rzekomo odbija fale elektromagnetyczne, co zapobiega zawładnięciu umysłu.
Torbol	Osoba bardzo toksyczna, manipulująca.	Najczęściej oznacza ojca, ale także osobę, która ma jakiś problem, nie do rozwiązania według tego, kto tak go nazywa. Wynika z lęku przed samotnością, zapewniając poczucie miłości przemocą i podstępem.
YOLO	You Only Live Once Żyje się tylko raz.	Używany jako uzasadnienie szalonych czynności czy decyzji. Wynika z lęku przed brakiem zabawy, gdy będzie się zachowywało jak dorosły lub rozsądny człowiek. Wymaga ignorowania niebezpieczeństwa lub problemów moralnych.
Baza	Based Oparty na sobie.	Oznacza bycie sobą. Życie bez lęku o to, co o nas pomyślą ludzie. Także robienie tego, co chciałoby się robić – bez względu na konsekwencje.
INBA	Imbalance Brak równowagi.	Określenie wydarzenia, które wywołuje negatywne emocje, np. kłótni lub awantury będącej najczęściej burzą w szklance wody.
Binge Watching	Binge watching Zachłanne oglądanie.	Oznacza szał albo wykonywanie jakiejś czynności intensywnie i w dużej ilości. Wynika z lęku przed byciem sam na sam ze sobą.
SUS	Suspicious Podejrzany.	Używane do określenia osoby, która zachowuje się w podejrzany sposób albo której się nie ufa. Lęk przed ludźmi niepasującymi do naszej rzeczywistości.
Krindż	Cringe Kulić się.	Oznacza coś żenującego: żenada, wstyd. Sytuacja mocno niestosowna do okoliczności, zawstydzająca, bardzo krępująca.
Gigachad	Chad Ideał męskiego piękna.	Oznacza osobę idealną, wzbudzającą podziw, kogoś bardzo dobrego w jakiejś dziedzinie lub coś co jest świetne, doskonałe.

Założ GRUPĘ STUDYJNĄ!

Czym jest GRUPA STUDYJNA?

GRUPA STUDYJNA to rodzaj kursu wiary z YOUCAT. Zaprosz swoich przyjaciół, aby dołączyli do Ciebie w przeżywaniu przygody wiary. Spotykacie się w domu. Istnieją do tego pomocne szablony. Prowadzisz pogłębione rozmowy. Możesz dać świadectwo. W ten sposób stajecie się wspólnotą połączoną przez Jezusa.

Kto może dołączyć do GRUPY STUDYJNEJ?

Wszyscy, którzy pragną pogłębić swoją wiarę.

Z jakim szablonem pracować?

Oto, jak wygląda typowy szablon:

Każdy szablon składa się z następujących elementów:

- ▶ Tematu, pytania...
- ▶ Modlitwy...
- ▶ Słów z Pisma Świętego...
- ▶ Pytania i odpowiedzi YOUCAT...
- ▶ Pytań inspirujących spotkanie i rozmowę o wierze...
- ▶ Wyzwania.

Czy mogę samodzielnie tworzyć szablony?

Oczywiście, jest to dość proste... Bierzesz dowolne pytanie YOUCAT i postępujesz zgodnie ze schematem.

Jakie są wymagania wobec lidera GRUPY STUDYJNEJ?

Oto niezbędne warunki, jakie powinien spełniać lider takiej grupy:

- ▶ Ma być „ucniem misjonarzem”. Powinien mieć szczere pragnienie dzielenia się wiarą z innymi.
- ▶ Wybrał Jezusa i kocha Jego Kościół.
- ▶ Jego wiara jest „żywa”: pragnie dawać świadectwo swojej wiary, swojego doświadczenia z Jezusem.
- ▶ Ma być „mistrzem dialogu” – tym, który słucha, dzieli się swoją wiarą i prowadzi innych ze sobą do Boga.

A oto cechy, które nie pozwalają być liderem grupy:

- ▶ Gdy jest wszechwiedzącym moralizatorem.
- ▶ Gdy jest kimś, kto nienawidzi rozmów i ma zamknięte oczy i uszy na innych.
- ▶ Gdy żyje z dala od Kościoła, a jego wiara jest bardzo powierzchowna.
- ▶ Gdy żyje tak, jak mu się podoba i nie przejmuje się przykazaniami Kościoła.

Gdzie znajdę gotowe szablony, pomocne w spotkaniach GRUPY STUDYJNEJ?

Tutaj znajdziesz szablony w następujących językach: polskim, angielskim, francuskim, portugalskim, hiszpańskim i niemieckim.

Sekret uczestnictwa

Sekretem przemiany biernych chrześcijan w zapalonych naśladowców Chrystusa i uczniów-misjonarzy jest po prostu aktywne **uczestnictwo**.

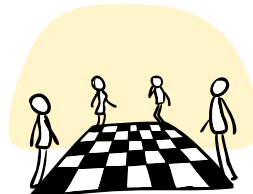
W jaki sposób lider grupy studyjnej lub katecheta może mieć taki wpływ, że niezaangażowani słuchacze stają się aktywnymi chrześcijanami-misjonarzami?

Powinien mieć na uwadze trzy istotne kwestie:

UMOCNIENIE

Uwier w możliwości uczestników i wlej w nich tę wiarę... Wyrwij ich z postawy jedynie biernego konsumowania... Pozwalaj im się swobodnie wypowiedzieć i wyrazić... Dawaj im zadania do wykonania... Uczyni ich silnymi... Wyjaśnij im, że Kościół nie jest jedynie placówką opiekuńczą... Ukaż im prawdę, że oni wszyscy są Kościołem...

ROZEEZNANIE

Tylko wtedy, gdy dasz im umocnienie, możesz rozpoznać ich mocne i słabe strony... Służ im przez właściwe rozeznanie... Naucz ich rozpoznawać i odkrywać ich własne charyzmaty... Każdy uczestnik w grupie ma dar, który daje mu Bóg dla dobra wszystkich... Naucz ich używać tych darów we właściwym miejscu i czasie...

POWOŁANIE

Rozbudź w nich podziw i zachwyt nad bogactwem darów i charyzmatów w Kościele... Pokaż im, jak dzięki tym charyzmatom „nudny i skostniały” Kościół może stawać się prawdziwie żyjącym i nieustannie rozwijającym się Kościołem... Ukaż im Boże działanie, dzięki któremu wciąż rozkwita wiele nowych powołań i rodzi się wielkie bogactwo Kościoła...

Gra „Dom wiary”

Gra z całą grupą

Cel

- ▶ Aby poznać podstawowe wymiary Kościoła:
 - ➔ MARTYRIA = jego nauczanie, świadectwo
 - ➔ DIAKONIA = służbę ubogim
 - ➔ KOINONIA = wspólnotę w wierze
 - ➔ LEITURGIA = chwalenie Boga, uwielbienie, modlitwę
- ▶ Aby lepiej zrozumieć bogactwo Kościoła
- ▶ Aby przekonać się, że należy świadczyć o wierze

Podejście metodyczne

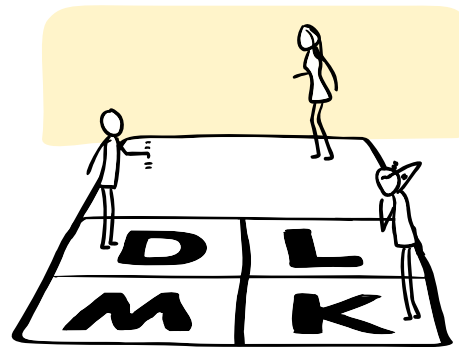
- ▶ Kościół jest przedstawiany jako dom, go którego przychodzi się po to, aby w nim zamieszkać i czuć się w nim dobrze.
- ▶ Sam Bóg mieszka w tym domu; jesteśmy zaproszeni do wejścia jako Jego goście.
- ▶ Istnieją cztery różne podejścia, które mają wiele wspólnego z indywidualnymi preferencjami uczestników: jedna osoba jest bardziej zainteresowana pogłębieniem nauczania Kościoła, inna kocha kult i liturgię, a jeszcze inna najbardziej zainteresowana jest służbą ubogim.
- ▶ Każdy uczestnik jest świadomy, że jest częścią bogactwa Kościoła, ale każdemu też czegoś brakuje.

Role

- ▶ Czterech liderów (katechistów), którzy wiedzą, co to są: MARTYRIA, DIAKONIA, KOINONIA, LEITURGIA
- ▶ Kolejnych 8, 12, 16, 20... uczestników

Przygotowanie

Wyznacz pięć pól. Jedno duże to rajski ogród, w którym wszyscy uczestnicy powinni mieć miejsce; a także cztery mniejsze pola – z oznaczeniami wymiarów Kościoła – w których jest miejsce na jedną czwartą uczestników. Podziały zaznacz kredą na asfalcie, patykiem w piasku lub taśmą w przedpokoju. Zwróć uwagę, aby wyznaczyć wystarczająco duże obszary!

Wymagany czas

Jest to gra, którą można łatwo zaplanować na pół dnia, a przynajmniej na jeden wieczór.

Rozgrywka

Na początku wszyscy stoją poza zaznaczonymi obszarami.

Mistrz gry wprowadza uczestników: Jest to gra, w której każdy z was może odkryć, z czym wiąże się przynależność do Chrystusa. To tak, jakbyście weszli do gościnnego domu. Macie dojść do tego dużego obszaru. W pewnym sensie jest to rajski ogród.

Usiądźcie teraz na ziemi. Najpierw wysłuchajcie wersetów z psalmu 42, znanego od ponad 3 tysięcy lat!

„Jak łania pragnie źródlanej wody,
tak ja pragnę Ciebie, Boże.
Jestem spragniony Boga żywego!
Kiedyż dojdę
i ujrzę Boże oblicze?”.

Milczenie

Gra „Dom wiary” – cd.

Mistrz gry kontynuuje: Teraz każdy z was niech wymieni się pomysłami ze swoim sąsiadem, odpowiadając na pytanie:

Dlaczego chcesz wejść do Domu Bożego?

Mistrz gry: A teraz wyobraźcie sobie, że dom ma cztery pokoje. Wkrótce podzielimy się na cztery grupy. Ale najpierw wyjaśnienie:

- ▶ **Pokój 1** to MARTYRIA. Jest on przeznaczony dla ludzi zafascynowanych nauką Kościoła. To ci, którzy chcą bronić wiary i pragną przekonywać innych o Bogu. To jest ważne: chrześcijanin, który nie zna swojej wiary, nie może jej bronić ani promować; nie pójdzie też za nią w ogień lub nie odda za nią życia.
- ▶ **Pokój 2** to DIAKONIA. Jest on przeznaczony dla ludzi ogarniętych miłością Chrystusa do ubogich. Chrześcijanin, który nie znajduje Chrystusa w potrzebie, ubóstwie i słabości bliźniego, nie znajduje Go także w chlebie eucharystycznym.
- ▶ **Pokój 3** to LEITURGIA. Jest on przeznaczony dla ludzi, którzy kochają liturgię i Mszę Świętą, kochają adorację lub szukają Boga w uwielbieniu. Chrześcijanin, który się nie modli, jest jak ryba bez wody, a jedynie opowiadająca o wodzie.
- ▶ **Pokój 4** to KOINONIA. Jest on przeznaczony dla ludzi, którzy w Kościele szukają przede wszystkim komunii z Bogiem i innymi, którzy chcą dawać innym pociechę i bliską relację. Chrześcijanin, który szuka zbawienia tylko dla siebie i nie żyje z innymi i dla innych, nie jest prawdziwym chrześcijaninem.

Czy odkryliście już swoje osobiste preferencje?

Jednak nie podzielcie się według waszych preferencji, lecz losowo. Wejdźcie na jedno z pól, tak aby na każdym z nich była taka sama liczba uczestników.

- ▶ Wyznaczony przywódca na polu MARTYRIA ma teraz dziesięć minut, aby przekonać innych w swojej grupie, że MARTYRIA jest najważniejszą rzeczą w Kościele. Przekazuje uczestnikom swojej grupy odpowiednie fragmenty Biblii, cytaty świętych itd. To samo dzieje się w pozostałych grupach.
- ▶ Cała grupa ma teraz 15 minut, aby opracować wspólnie strategię argumentacji, tak aby przekonać pozostałe grupy.
- ▶ Każda grupa wyznacza trzech mówców, którzy mają zwerbować wszystkich pozostałych graczy do swojej grupy: „Przyłączcie się do nas... **to, co tu robimy, jest najważniejsze**... A oto najmocniejsze argumenty, jakie istnieją, aby was przekonać”.
- ▶ Ale pozostałe trzy grupy też mają szansę, aby zwerbować innych do siebie: „Przyłączcie się do nas... **to, co tu robimy, jest najważniejsze**... A oto najmocniejsze argumenty, jakie istnieją, aby was przekonać”.

Zakończenie

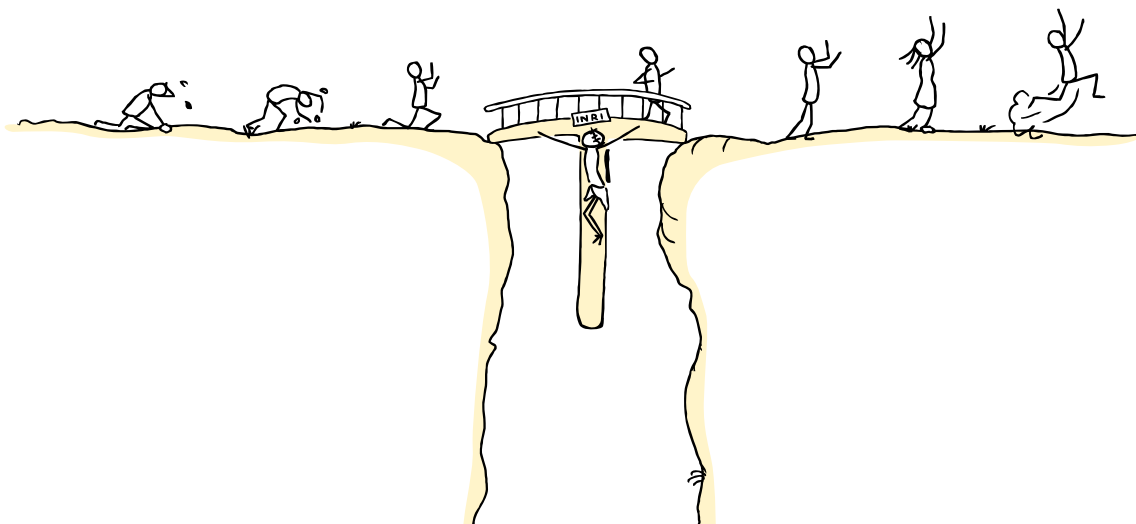
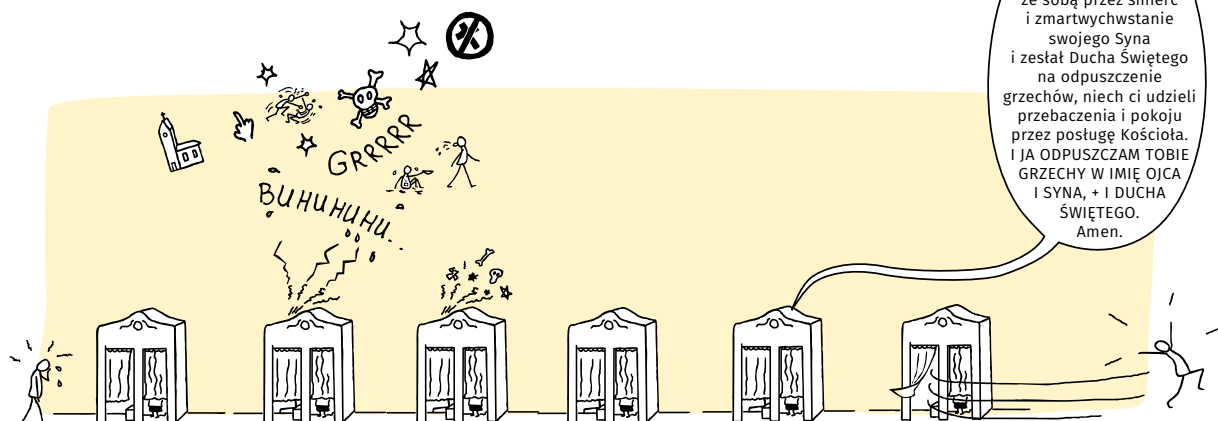
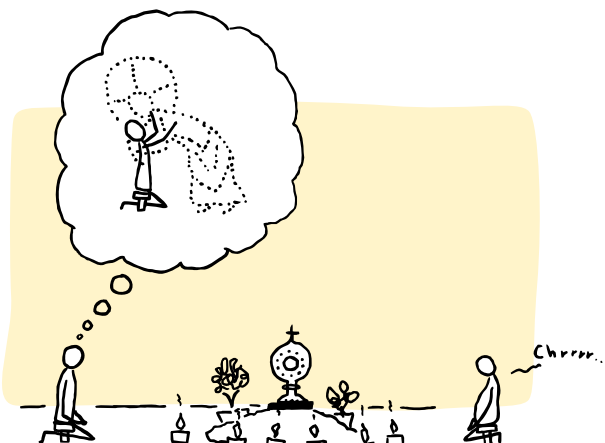
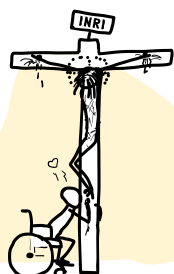
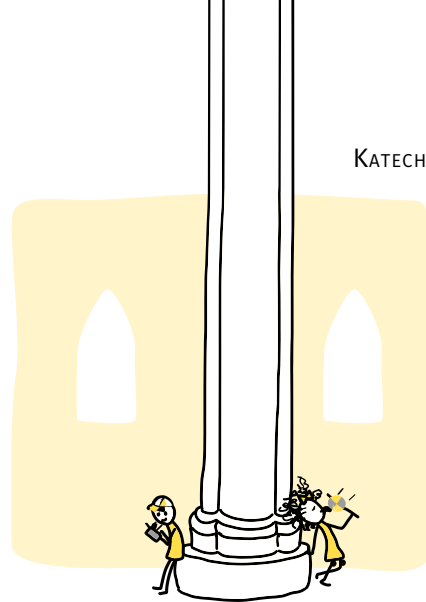
Na koniec Mistrz gry stwierdza: A teraz niech każdy z was zdecyduje, gdzie chce należeć.

- ▶ Być może sporo uczestników wejdzie do pola KOINONIA i tam będzie tłoczno... zaś nikogo nie będzie w polu LEITURGIA. Lub wszyscy zgromadzą się w polu MARTYRIA, a mało kogo zainteresuje DIAKONIA ...

Mistrz gry przekazuje teraz odpowiednią katechezę:

- ▶ Jest tak wielu **ćwierć-chrześcijan**...
- ▶ ...To ci, którzy chcą rozprawiać tylko o teoriach.
- ▶ ...To ci, których interesują tylko sprawy społeczne.
- ▶ ...To ci, którzy chcą się po prostu dobrze bawić.
- ▶ ...To ci, którzy chcą być jedynie pobożni i nie interesuje ich nic innego.
- ▶ **Katolicki** oznacza jednak „**powszechny, obejmujący całość**”...
- ▶ ...To wchodzenie do wszystkich miejsc w Domu, poruszanie się w każdym jego pomieszczeniu, odkrywanie pełni jego piękna, zamieszkiwanie w nim.
- ▶ ...To rozpoznawanie Chrystusa we wszystkich i wszędzie.
- ▶ Każdy może mieć swój sposób wejścia do Domu Bożego, swoje specyficzne charyzmaty i swoje preferencje.
- ▶ Nikt nie musi być doskonały we wszystkich dziedzinach. Jak dobrze, że jesteśmy inni, bo możemy się wzajemnie uzupełniać i wspierać!
- ▶ UWAGA: Starajcie się zapobiegać innym sposobom wejścia, jak choćby za pomocą gwałtu, przewrotności lub podstępów!

Katecheza wyrażona w rysunkach

Zasada tandemu

Zasada tandemu jest jedną z najważniejszych zasad, które obowiązują uczniów Jezusa. Uczniowie są powołani i posyłani przez samego Jezusa. Jezus wzywa uczniów jednego po drugim, jednak do realizacji misji wysyła ich parami.

„Pan wyznaczył innych siedemdziesięciu dwóch i **wysłał ich po dwóch przed sobą** do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam zamierzał się udać”.

Niezwykłą rzeczą w Ewangelii według św. Łukasza jest drugi dopisek: „...dokąd sam zamierzał się udać” (Łk 10, 1). To oznacza:

- ▶ Misja jest **przygotowaniem** do tego, co sam Jezus chce zrobić. To pierwsza duża pomoc.
- ▶ Druga pomoc polega na tym, że Jezus od samego początku przełamuje nędzę **samotności** na misji. To sprawia, że misja jest realizowana w przyjaźni. Misja jest więc wspólnym zadaniem, pracą w tandemie.
- ▶ Dwóch oznacza **co najmniej dwóch**.
- ▶ „Drugi” może być na przykład najlepszym **przyjacielem**; ale może nim być również ktoś, kogo tylko ja znam, a kto płonie tym samym ideałem, tym samym marzeniem, co ja: niesienia Jezusa ludziom.
- ▶ Jeden przejmuje inicjatywę: „Czy nie powinniśmy **razem** pracować...? Samemu brak sił, brak pomysłów, brak czasu!”.
- ▶ Jeśli zdecydowałeś się zrobić coś pięknego dla Boga i ludzi we dwóch, a nawet trzech **lub więcej**, najpierw idź na modlitwę, aby zyskać pewność, że to, co planujesz, podoba się Panu – i że zostaniecie obdarzeni Bożą siłą i darami.
- ▶ **Dwóch** czyta razem Dzieje Apostolskie i poddaje się inspiracji Pisma Świętego i Ducha Bożego, szukając odpowiedzi, co mogą zrobić, aby dać świadectwo swojej wiary.
- ▶ **Dwóch** zakłada wspólnie grupę modlitewną za zgodą duszpasterza, aby ożywić swoją parafię lub wspólnotę.
- ▶ **Dwóch** zaprasza młodych ludzi na wspólne spotkanie o charakterze duchowym w swojej parafii.
- ▶ **Dwóch** organizuje wspólną adorację, nocne czuwanie lub inną formę uwielbienia.
- ▶ **Dwóch** organizuje grupę studyjną YOUCAT.
- ▶ **Dwóch** organizuje wakacyjne rekolekcje z przyjaciółmi (50% wakacje / 50% formacja biblijna i katecheza).
- ▶ **Dwóch** tworzy film lub inny przekaz z treściami chrześcijańskimi w mediach społecznościowych.
- ▶ **Dwóch...**

W tandemie są nieskończone możliwości zrobienia czegoś dla Boga i ludzi.

Ważne jest to, aby **misja dokonywała się we wspólnocie i prowadziła do nowej wspólnoty**.

Opowieść o św. Teresie z Avila i św. Janie od Krzyża pokazuje,

co można **osiągnąć we wspólnocie dla Królestwa Bożego**.

Po odkryciu swojego nowego powołania w 1554 roku

siostra Teresa, już nie najmłodsza i bardzo schorowana, została napętniona niezwykłym zapałem do działania.

Jej młodszy, duchowy towarzysz, Jan od Krzyża, był głęboko przerażony jej niesamowitym dynamizmem: „Tereso, uważaj, bo jesteś sama!”. Teresa odpowiedziała: „Jeśli pójdziesz ze mną, będzie nas **dwoje**!”.

Historia Kościoła zna wiele takich przykładów, gdzie coś nowego zaczęło się od połączenia **jedną ideą dwojga ludzi**, np. św. Benedykt z Nursji i jego siostra, św. Scholastyka, św. Franciszek i św. Klara z Asyżu czy św. Franciszek Salezy i św. Joanna Franciszka de Chantal.

Od św. Filipa Neri pochodzi zdumiewające powiedzenie: „Dajcie mi dziesięciu ludzi, którzy wyrzekli się siebie, a to wystarczy, abym nawrócił z nimi cały świat”.